

Harald Garmannslund

BUDBRINGEREN
– Tone Marie

FORLAGET LIVSKUNST AS

Bergen 2009

1. opplag
august 2009

Copyright © 2009 by
FORLAGET LIVSKUNST AS
All rights reserved

Grafisk produksjon
John Grieg AS, Bergen

ISBN-13: 978-82-93020-00-4
ISBN-10: 82-93020-00-4

Omslagsdesign:
Grieg Medialog
og Forlaget Livskunst
Førtrykk og repro:
Forlaget Livskunst AS
Foto omslag: Nicolas Languand

Henvendelser om boken kan rettes til:
FORLAGET LIVSKUNST AS
Postboks 85 Bønes
5849 Bergen
Tlf. 55 12 51 33 – Faks 55 12 63 32
Mob.tlf. 971 72 841
E-post: forlagetlivskunst@c2i.net
web-side: www.forlagetlivskunst.no

Det må ikke kopieres fra denne boken i strid med åndsverksloven eller i strid med avtaler om kopiering inngått med Kopinor, interesseorgan for rettighetshavere til åndsverk.

INNHOLD

Forord fra forfatter.....	s.	7
1 Kontakt med ånde verdenen.....	s.	13
2 Sprudlende tross sitt handikap.....	s.	19
3 Den fine fru.....	s.	23
4 Omkom i Alexander Kielland-ulykken.....	s.	28
5 Så ånde verdenen som niåring.....	s.	33
6 Så ulykker før de skjedde.....	s.	39
7 Oldemor på nattlige besøk.....	s.	43
8 Farens vakre bortgang.....	s.	46
9 Tid for oppbrudd.....	s.	49
10 Det første møtet med guiden.....	s.	51
11 Tid for det spirituelle.....	s.	54
12 Iris Hall.....	s.	59
13 Første møte med Marion.....	s.	61
14 Lyset fra den andre siden.....	s.	64
15 Sener sin morfar.....	s.	67
16 På sommerskole i Danmark.....	s.	69
17 «Skussmålet» fra Marion.....	s.	72
18 Mentoren hjalp henne – fra London!.....	s.	76
19 En gripende historie.....	s.	78
20 «Du skal ut av Oslo».....	s.	80
21 Samarbeidet med Kari Bang Hauge.....	s.	83
22 Varsel om båthavari.....	s.	85
23 Manifesterte sin egen leilighet.....	s.	88
24 Nestenulykker.....	s.	90
25 Reddet 16 år gammel jente.....	s.	93
26 Respekt for ånde verdenen.....	s.	98
27 Bud om vennskap.....	s.	100
28 Kontakt med sin avdøde baby.....	s.	103
29 Beskjeden fra morfar.....	s.	105
30 Blir syk av for mye stress.....	s.	108
31 Viktig med beskyttelse.....	s.	111

32	Nødvendig med flere interesser.....	s. 115
33	Barn og det spirituelle.....	s. 118
34	Skriver bok om den andre siden.....	s. 120
35	Tanker rundt livssyn og kjærlighet.....	s. 124
36	Forholdet til guiden.....	s. 126
37	Våre guider og hjelpere.....	s. 131
38	Tones forberedelser til en demo.....	s. 139
39	Spørsmål til våre «avdøde».....	s. 143
40	Åndeverdenen og det nonverbale språket.....	s. 147
41	Åndeverdenen og bildesymboler.....	s. 150
42	Livet på den andre siden.....	s. 154
43	«Ventens korridor».....	s. 158
44	Hva er spiritisme?.....	s. 161
45	Mentalt og fysisk mediumskap.....	s. 166
46	Husrensing.....	s. 170
47	På husrensing i Finnmark.....	s. 178
48	Tidligere liv.....	s. 188
49	Tones kurs og sirkler.....	s. 193
50	Møte med «Livets glade gutt».....	s. 205
51	Fikk besøk av sin avdøde mann.....	s. 209
52	Glimt fra andre demoer.....	s. 216
53	Sluttord.....	s. 219

Forord

Denne boken handler om livets dypeste mysterium: Hva skjer når vi forlater det jordiske livet? Lever våre slektninger, venner og bekjente fortsatt, og hvordan har de det i sitt neste liv? Og ikke minst: Kan vi kommunisere med dem?

Disse spørsmålene burde, slik jeg ser det, interessere alle tenkende mennesker, uansett livssyn og religiøs tilknytning. Vi lever så kort tid her på jorden. Nærmest som et blaff i evigheten. Er dette alt? Slokner vår bevissthet sammen med kroppen? Har livet noen dypere mening enn de spor den enkelte setter igjen etter seg her på jorden? Finnes det en himmel og et helvete?

Jeg minnes en episode fra en god del år tilbake. Jeg var på sykehuset med et nært familiemedlem. Der kom vi i snakk med en kjent teateranmelder som gikk mot livets slutt. Han virket bitter og oppgitt, og han fastslo med tyngde: «Livet har ingen mening!»

Denne episoden har ligget i bakhodet mitt siden: Få hadde sett så mange teaterstykker som nettopp ham. Og jeg spør meg: Har kunsten så lite å gi de som søker svar på vårt fundamentale spørsmål: Hva er meningen med livet?

Like fullt er det kunsten med alle sine sjangere som våre massemedier og politikere håper skal gi oss vårt åndelige påfyll, mens de som jobber seriøst med det spirituelle blir sett på med litt vantro og henvist til litt «sære» publikasjoner.

Jeg har selv søkt etter svar i religioner og andre livssyn. Men det har vært lite konkret å finne. Religionene blir for dogmatiske, og vitenskapen har ingen metoder til å gi oss svar på noe som helst – unntatt det som berører vår fysiske verden.

Den fulle sannhet finner jeg neppe, men arbeidet med denne boken har gitt meg noen interessante brikker i livets og evighetens store «puslespill».

Fokuset vårt som mennesker må selvsagt være på livet *her og nå*, på familie, venner og samfunn for øvrig. Det er her vi lever,

jobber, elsker, ler, hjelper våre medmennesker og utvikler oss. Men livet blir flerfoldig rikere når vi ser det i et større perspektiv: Når vi ser at det finnes et liv etter livet, at det er mulig å få kontakt med de som har gått bort. Og når vi ser at det ligger en, for de fleste ukjent, hjelpende ressurs i åndeverdenen, bare vi åpner opp for den.

Da blir, slik jeg ser det, meningen med livet fullkommen!

Det er dette perspektivet jeg håper denne boken kan bidra til.

Jeg er utrolig glad og takknemlig for at jeg fikk oppleve de mediale seansene med Tone Marie Berge her i Bergen. Den første i desember 2008. På det tidspunktet hadde jeg allerede dannet meg en klar oppfatning av at det finnes en åndeverden på den andre siden. Jeg hadde hatt kontakt med klarsynte mennesker som så mine guider og hjelpere. Og jeg hadde sett en rekke TV-programmer om husrensing og om medier som hadde kontakt med «avdøde» mennesker.

Men å delta på den første mediale seansen ble en spesielt nær og kraftfull opplevelse. Senere har jeg vært til stede en rekke ganger og fått oppleve Tone Marie ta igjennom mer enn et halv hundre personer fra den andre siden.

Det er bare ett dekkende ord: forbløffende!

Nei da, jeg er ingen naiv person. Som journalist har jeg alltid beholdt en stor dose skepsis og kritisk tenkning og stiller spørsmålstejn med det meste. Men jeg er ikke i tvil om at Tone Marie ser og kommuniserer med mennesker som har gått bort, og kommer med budskap til noen som sitter i salen.

Jeg vet at hun på forhånd ikke har kjent (det store flertall av) de som har fått kontakt med «avdøde» under disse seansene. Og ut fra ren sannsynlighetsberegning er det umulig å bare gjette seg til så treffende karakteristikker av de «avdøde» som tilfellet er.

Hvordan det føles å få kontakt, vet jeg litt om selv, for jeg fikk «besøk» av min egen bestemor under en av Tone Maries seanser. Det var en herlig opplevelse.

Bakgrunnen var at jeg fikk delta på et av kursene til Tone Marie, og i en periode var jeg også med i en sirkel hun leder i kjølvannet av dette kurset.

I en pause under ett av disse sirkelmøtene kom det en deltaker som også er ekstremt klarsynt, bort til meg. Han beskrev en gammel dame, som jeg straks skjønte måtte være min bestemor. Han hadde denne korte beskjeden fra henne: «Du må ta vare på deg selv.»

Jeg må innrømme at jeg ble litt urolig, for det var bare denne beskjeden jeg fikk, uten noen videre utdypning. Usikkerheten fylte meg: Kunne det feile meg noe alvorlig?

En uke senere var jeg til stede på en av Tone Maries mediale seanser, der hun kommuniserte med «avdøde» personer og brakte beskjeder videre til deltakere i salen.

Først hadde hun meldinger til noen andre. Deretter kom det igjennom en eldre dame som virket svært så ivrig på å få meddelt seg. Hun hadde lenge stått og prikket Tone på skulderen. Tone Marie beskrev hennes utseende, dødsårsak og husmorbakgrunn. Så gikk hun rett bort til meg og sa: «Jeg vil veldig gjerne til deg.» (Fordi «avdøde» hadde gått rett bort og plassert seg ved siden av meg og sagt: «Jeg vil hit.»)

«Ja, jeg tror det,» svarte jeg.

Beskrivelsen av min bestemor var treffende.

«Hun står tett på deg og bryr seg mye om deg,» sa Tone Marie. «Og hun ber deg ta vare på deg selv.»

Jeg ble nesten målløs. For bare en uke siden hadde jeg motatt nøyaktig samme melding gjennom en annen person! Nå fikk jeg endelig en forklaring på hva som lå bak. Jeg var ikke syk, men min bestemor mente at jeg burde bruke mer tid på meg selv, bl.a. ved å komme meg mer ut i naturen – hvor hun visste (vet) at jeg trives best. Men av flere årsaker hadde jeg ikke på det tidspunktet tatt meg tid til det. Beskjeden fra henne var derfor svært så relevant. I ettertid skjønner jeg hvorfor hun var så ivrig med å komme igjennom den kvelden: Hun må ha sanset hvor urolig jeg ble da jeg fikk den første beskjeden uken

før, og hadde behov for å forklare meg hva som lå bak.

Jeg forteller denne historien for å gi et lite selvsopplevd bilde av hva det vil si å få kontakt med en person fra den andre siden. Det følte utrolig godt, jeg fikk vite at hun hadde det bra i sitt nye liv, og det ga meg en personlig bekreftelse på at det finnes en bro mellom livene.

For meg er det derfor underlig å registrere hvor mye redsel, usikkerhet og likegyldighet det er blant folk flest til slike spirituelle seanser.

Men tidene forandrer seg.

I løpet av de siste 10 årene har det skjedd en utrolig spirituell oppvåkning i Norge såvel som i en rekke andre land. Vi merker det på det store antallet alternativmesser, og vi ser det i ukeblader, magasiner og TV-programmer. Ord som klarsyn, husrensing og den sjettede sans er på manges lepper, uten at de blir betraktet som smårare. Men vi skal ikke så mange årene tilbake i tid før situasjonen var en ganske annen. Da var det bare sigøynerkoner og noen få andre klarsynte mennesker, deriblant Marcello Haugen (1878–1967), og senere Anna Elisabeth Westerlund (1907–1995), folk kjente til. Westerlunds evner ble for bare ca. 15 år siden betraktet som så eksepsjonelle at hjernen hennes ble donert til Universitetet i Bergen og deretter preparert og fraktet til Patologisk avdeling på Haukeland sykehus.

I dag vrimler det av «Westerlunder» som er mer og mindre klarsynte, bare i lille Norge. Noen bruker evnene sine til healing, husrensing, psykometri, lesing av aurafelt og påvising av personers hjelpere og guider, av ulik kvalitet. Og noen få har spesialisert seg på funksjonen som medium – dvs. å være et sendebud mellom oss og åndeverdenen.

Men fortsatt er vi i Norge helt i startfasen av denne oppvåkningen. Det finnes f.eks. uhyre få medier som har vært gjennom en så lang og grundig spirituell oppvåkning og læringsprosess her i landet som Tone Marie Berge, der ord som disiplin og ydmykhet (for åndeverdenen og sine egne evner) er funda-

mentale. Så har hun også hatt to særdeles erfarne og dyktige mentorer: Marion Dampier-Jeans og Iris Hall. Begge med 30-40 års erfaring som medier. Begge er bosatt i England der spiritismen har sine lange og dype røtter. I England er det for eksempel omkring 500 spiritistkirker, mens vi i Norge nylig har etablert våre to første.

Det har vært uhyre interessant og lærerikt å få lov til å skrive denne boken om mediumet Tone Marie Berge, for hun er relativt unik – foreløpig – her til lands. Av egen erfaring vet jeg at det finnes folk som kaller seg klarsynte, men som mangler livserfaring, disiplin, ydmykhet og etikk nok til å ha det som et livskall og et levebrød.

Det har Tone Marie rikelig av.

Dette er ingen biografi om personen Tone Marie Berge. Hensikten med boken er å dokumentere evnene hennes som medium og gi en beretning om hennes lange og til tider strevsomme vei frem til der hun er i dag. Til den oppgaven som guiden hennes – som hun første gang møtte på en slette uti Østmarka – fortalte at hun skulle vie livet sitt til.

Hun sa til Tone Marie:

«Du er et sendebud for det gode til menneskene.»

Bergen, august 2009
Harald Garmannslund

Takk

til alle som har bidratt:

- *Til Tone Marie som har gitt meg tillatelse og den nødvendige informasjon til å kunne skrive denne boken.*
- *Til alle som har deltatt på hennes demoer, kurs og sirkler og som – med stor velvilje – har stilt sine opplevelser og erfaringer til disposisjon for dette bokprosjektet. Det lover godt for åpenheten rundt spirituelle erfaringer.*

Og en takk til:

- *Andre som har bidratt med sitt, bl.a. Per Jon Odéen som med et åpent sinn ga meg faglige kommentarer og oppmuntret meg under skrivingen da jeg trengte det som mest.*

H.G.

Det var kanskje ikke helt tilfeldig at jeg kom i kontakt med Tone Marie Berge. Jeg hadde uttalt til Bergens Tidende at jeg ønsket kontakt med folk på Vestlandet som hadde opplevd noe «overnaturlig». For nå var jeg som journalist og forlegger klar for nye utfordringer.

En dag lå det en e-post og ventet på meg på datamaskinen med opplysning om at det skulle arrangeres en medial demonstrasjon i lokalene til kinesolog Kari Bang Hauge på Bønes. Bare 200 meter fra mitt kontor.

Det pirret min nysgjerrighet!

Dit gikk jeg, og det ble en skjellsettende opplevelse. Jeg fikk oppleve et menneske med helt unike evner formidle kontakt mellom en rekke av de fremmøtte i salen og deres kjære «avdøde» på den andre siden.

Vi skrur tiden noen måneder tilbake og gjenopplever litt av stemningen og innholdet i denne seansen:

KONTAKT MED ÅNDEVERDENEN *(Fra en medial demo i Bergen)*

De fleste som har møtt frem denne onsdagskvelden, føler i likhet med undertegnede at de skal få overvære noe nytt og forunderlig. Noen av oss har vært innom alternativmesser og opplevd spirituelle mennesker påvise guider og hjelpere, andre har lest om kontakt med ånde verdenen i bøker og alternativblader eller sett TV-programmer som «Åndenes makt». Men de færreste, vil jeg tro, har tidligere hatt nærkontakt med et medium som kan bringe beskjeder fra våre avdøde slektninger, venner og bekjente.

25 forventningsfulle mennesker, de fleste kvinner – slik det alltid er på spirituelle og alternative sammenkomster – setter seg forventningsfullt til rette i det lille møtelokalet.

Og når alle har funnet seg en plass, kommer mediumet Tone Marie og presenterer seg. Den 49 år gamle, lyshårete kvinnen,

som nylig har gjort bergenser av seg, smiler. Hun virker oppriktig engasjert, og trygg på seg selv – i hvert fall utvendig.

Først litt harmonisk musikk, så noen hyggelige ordvekslinger. Lokalet fylles av en god og forventningsfull stemning.

Det har tatt Tone Marie mange år med selvutvikling og opplæring innenfor det spirituelle for å kunne stå her i dag, som et av landets fremste medier. Og det er vanskelig for folk flest å forstå hvordan det er mulig å kommunisere med våre avdøde slektninger og bekjente. Derfor starter hun med å fortelle litt om sitt mediale arbeid før seansen begynner.

Tone Marie forteller:

«Medium betyr midten. Mange tror at åndeverdenen, eller «den andre siden» er oppi himmelen. Nei, den er her, rundt oss, hele tiden, men vibrasjonene deres er så høye at vi senser dem ikke til enhver tid.

De fleste mennesker senser *noe* og føler *noe* innimellom. For det å være sensitiv og medial er noe vi alle er. Men noen av oss har fått en mer velutviklet evne til å kunne jobbe med det og være budbringer og hjelpe de som søker tjeneste innenfor det spirituelle.

Jeg vet at jeg har noen med meg fra den andre siden nå. Det kjenner jeg, og det har jeg kjent allerede i et døgn. De kommer veldig ofte innom kvelden i forveien og sier «hei», fordi de har visst at dere skal være her i kveld.

Hvem av de jeg har med meg som skal til hvem, det vet jeg ingenting om før jeg ber dem om å plasserer seg,» sier Tone og forteller at det gjerne skjer ved at de som kommer igjennom fra den andre siden, stiller seg bak, eller ved siden av, den personen i salen som de ønsker å få kontakt med.

«Når jeg får lov til å jobbe som medium, er jeg så heldig at jeg får lov til å bruke alle fem sansene mine. Det innebærer at jeg *ser* åndeverden. Ofte ser jeg den nesten like godt som jeg ser dere som sitter her i rommet nå, slik at jeg veldig ofte kan gi en beskrivelse av hvordan de ser ut, hvilke klær de har på seg, osv.

Jeg *hører* dem ved hjelp av et nonverbalt språk mellom den

andre siden og meg. Jeg kan skildre hvordan stemmeleiet deres er, jeg kan høre tonefallet og sågar – noen ganger – oppfatter jeg dialekten.

Jeg *føler* dem, og når jeg gjør det, kan det av og til være ubehagelig for meg, fordi jeg fornemmer dødsårsaken deres i min fysiske kropp. Jeg står her oppe foran dere, og det føles som om jeg har hjerteinfarkt når jeg tar inn en som dør av denne sykdommen. Det kan gi meg fornemmelse av å ha sukkersyke hvis vedkommende led av det, eller jeg kan stå og føle at begge bena mine blir lammet.

Alt dette kjenner jeg mens jeg står og kanalisere hva som foregår fra den andre siden,» sier Tone, og medgir at den fysiske belastningen i blant kan være ganske tøff å kjenne på. Men så fort en av de fremmøtte kan bekrefte at hun kjenner igjen vedkommende, så forsvinner smertene i kroppen hennes.

«Noen av disse smertene er det deilig å bli kvitt fort,» medgir hun.

I tillegg til å *se, høre* og *føle* bruker hun også *lukte-* og *smakssansen*.

«Det kan komme kvinner med sterk parfymeduft og menn som lukter sigar. Da er det gjerne flere i rommet som kjenner disse luktene, og ikke bare meg.»

«Det er litt gøy når de kommer igjennom med svære sigarer og det oser sigarlukt i rommet», legger hun til med et smil.

Så er det smakssansen:

Denne setter Tone åpenbart stor pris på:

«Det er veldig behagelig når det kommer en dame igjennom som lager verdens beste middag – skinkestek og surkål, for eksempel, eller nybakte hveteboller og kringler. Da står jeg her oppe og har hele ganen full av aromaen fra middager og ...»

Hun blir nesten litt drømmende i blikket. «Ahh, helt herlig!»

BESTILL BOKEN HER PÅ NETTET OG FÅ EN DYPERE FORSTÅELSE AV HVA DET VIL SI Å VÆRE ET KLARSYNT MEDIUM. MANGE HAR LEST BOKEN FLERE GANGER.